

Аз крепко вярвам и се надея,
че наш'те братъа не ще н оставят;
но ще се върнат да ни избавят.

СЛАВИ

И аз го вярвам; но виж ли Загра? -
Нищо не вярва; пепел е вече.
Онез избити паднали жъртви
не ся надяят за избавленъе...

ДОНКА

Ако е Загра днес изгоряла;
ако са толкоз хора измрели;
то България не е умряла,
жива е още, и ще живее.
Търпенъе малко, повеч надежда:
след страшна буря пак слънце грейва.

СЛАВИ

Може да грейне, но не за мене;
с мене е вече всичко свършено:
не се възправя дърво свалено!
Днес ли, нощес или ще вървя ази:
найди хмиеудихахехудихахмиех
райска закуска куснах аз вече,
ще умра, Донке; но туй не жая.
Смъртта е нещо обикновено,
и не е страшна, нито е грозна;
робството пусто; то е умразно!
Грозно е нещо живот неволен!
Сърце ми клето беди предчувствова
и силно тъжи за вси неволи
що ще врѣхлетят нас и народът;